

פרק חרבות ברזל

מסכת חרבו דרבו 1

דף ח

מעשה בתלמידי ש"ס: אחינו הספרדים רוח לאומית אוחזתם הן בלימוד תורה והן בהגנה על עם ישראל ויפה עשו שזכרו תורה עם לבא ואלה אשר הלכו זדעת אחרים הקב"ה ימלא רחמים עליהם ויחזיר עטרה ליושנה של תורת ארץ ישראל

וכל העוסקים בסוגיא זו נא דעו שהתחצטתי קשות האם ראוי לכותבה בשעה זו שחיילנו נלחמים וחתופינו זידי אנשי חמאס והייתי משתתפה בכתיבה עד פראיתי שרבים דורשים דף זה והעלית את אשר יכולתי ומתוך שמחה ותפילה נזכה לשזבס של חטופינו במהרה

מתני' שיבת ליון

בשעה שחזרו מן גלות אדום ועלו שבטים מאירופה ממרוקו, פולין, עירק, מצרים, רוסיה אחיופיה ספרד ועוד רבים מן הגלויות ובה' אייר תש"ח התחילה גאולתן של ישראל **חומת ברזל** - שנאה רבה הייתה בין ימין לשמאל ואף חומת ברזל שהפרידה בין צנים וזנות זריקודי שמחת תורה והיו מריבין עליהן ועלטה חומה זו השמימה והפסיקה בין אביהם לישראל **לא בחיל ולא בכוח** -

ועוד תמהים על דרכם של ש"ס האם הם מחכים את החלדיות האשכנזית או יש להם מחשבת אבותם הספרדיים יש הסוברים שהם נטשו מורשת אבות ויש חולקים בדבר. **אמר רבי יצחק יוסף** רבה הראשי של מדינת ישראל כמה נתייגעתי בדבריו וביקש לירד מן הארץ זה אבותינו חלמו לעלות ולשמור עליה ושמעתי צעם קצרניטי אל על שהציעו טיסות חינוס לכל הרוצים לרדת מארצם אך ראשי מדינות מרוקו תונים אלג'ר וצ'כ לא הסכימו לקבל ומדינת אוגנדה פתחה את שעריה.

מתני' בשנת שבעים ושש שנה למדינת ישראל, ימי שיבת ציון ותחלת הגאולה לקראת הבית השלישי, נבחרה שנאת הנם ולשון הרע בינינו, ונפסקה חומת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים. וביום השמיני באה צרה לישראל מלאה הארץ חמס, הרב הבית, וישב ממנו שבי ונלינו מארצנו. וירא מאוד ישראל ותשב הרוח אל העם, ויקבצו באיש אחד בלב אחד כל אנשי חיל מכל ישראל, ויאמרו לא בחיל ולא בכח פי אס' ברוח ה', ויצאו להלחם ותשועת ה' איתם, ויתן ביד חילי ישראל חרבות ברזל. ויאמר נשיא משבט בנימין בשם הנביא ישעיה: "לא יושמע עוד חמס בארצך שד וישבר בגבולך וקראת ישועה חומתך וישעריך תהלה" (ישעיהו ס"ז:ח) אמר רבי צבי קוק אמר רבי אברהם קוק שמיע לי בשם הגאון מוילנא "קול התור נשמע בארצנו" רמו לגאולה בשנת ת"ר למנין ישראל ולמניין שטרות הנויים היא שנת אלף שמונה מאות וארבעים, הגיעה תחילת גאולתן של ישראל, קימעה קימעה עד שזכו והגיעו להקמת מדינה ולבניית ארץ ישראל. ובשנת שבעים ושש להקמתה "אמר מר: בששית קולות, בשביעית מלחמות, במוצאי שביעית בן דוד בא! מלחמה נמי

אתחלתה דגאולה היא" (מגילה יז): איבעיא להו, היכי דמי חרב הבית וגלו מארצם? והא כתיב "ובגאולה האחרונה, לא יחזרו לעולם בגלות" (והוה קרח ה), פשטא רב גנין: 'חרב הבית' מעין חורבן הבית - וחרבו ערינו בדרומה של הארץ, גלות 'מעין גלות' גלו ערי הדרום לטבורה של הארץ ואילתה ועירי הצפון אזוני והיו עריכם שממה, ורמו ליושבים בציון "עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וקפשו במעשיכם. וישמע העם ויאספו כל העם באיש אחד בלב אחד ויתקנו את מעשיהם ויתנדבו איש אל אחיו ויצאו חיילי ישראל באמונת עם ישראל חי' פי ה' הלך לפניכם", ועמרת נצחון תעמרום. איבעיא להו היכי דמי ניצחון! והא רפיח לא בידנו ועדיין שבויי ישראל בידי המאס? הכי קאמר רבי הרצי הלוי: משעה שעברו תלת ירחא משמחת תורה חזרו חלק מישראל לסורם הראשון אלו מתנגדים ואלו מתנגדים, אלו שונאים ואלו שונאים ומתגדלת השנאה ומעוררת את אנשי בלייעל מן החמאס לעמוד על שלהם ולא אהדורי את שבויי'תא ואין לנו אלא להרבות באחדות ומתוך כך תבוא תשועה גדולה לישראל **מתני'**

"כ"י תצא למלחמה על-איביך" אמר רבי יצחק יוסף: מלחמה על יצר הרע ורבי קוק אמר מלחמה על איביך בדכתיב "זאת התורה אדם כ"ימות באהל" חד סבר אהל תורה וחד סבר אהל צבא. ודבורה אשת לפידות ועקה למה ישבת בין המשפתיים? ובלון עם הרף נפשו למות! תברך מנשים רחל פי רבות בנות עשו חיל, ואשת-חיל עמרת בעלה. **גמ' כי תצא למלחמה:** ורמינהו "כ"י תצא למלחמה על-איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם" וכי במלחמת יצר הרע דיבר?! הכא במאי עסקינן, בשעה שיצאו ישראל לגלות נתבטלו מלחמות ישראל וקבעו כי תצא למלחמה במלחמת יצר הרע ובשעה שחזרו לארצם והפריחו עריהם חזר הכתוב למקומו ודיבר הכתוב במלחמת חובה. אמר רבי קוק במלחמת חובה הכל יוצאים, אפילו התן מחדרו וכלה מחופתה. איני?! והא אמר רבי מכלוף "אדם כי ימות באוהל" ופשטא אוהל של תורה ואין יוצאים מאוהלה של תורה חוץ מבין הזמנים, וחוז מימי בחירות וחוז מימי פרנסה ומוצי'ש? אלא אמרי רבנן דארץ ישראל אלה האוחזים באוהלה של תורה לבד ובמלחמת יצר הרע ויושבים בגלות ולא זכו לראות גאולתן של ישראל. בעא מיני רבי גביר והא בני החרדים בארץ ישראל המה? ותניא אמר רבי יצחק יוסף "אם יכריחו אותנו ללכת לצבא ניסע כולנו לחוץ לארץ"? אלא אמרי תלמידהון 'חכמים היוהרו בדבריכם שמא תחובו חובת גלות' וסברתיה דרבי יצחק כבני החרדים האשכנזים ואין היא תורתם של בני ספרד העולים ארץ ישראל. מעשה בתלמידי ש"ס ברבי יוסי בן טייב ורבי משה בן ארבל ורבי משה אבוטבול בן אחי ר' בוסו שהיו יוצאין הוצה לארץ והגיעו לפלמ"א של עכו וזכרו את ארץ ישראל וזקפו את עיניהם ולגו דמעויהן וקרעו המשך בעמוד הבא

שמעתי צעם רבי וטיוז שהביא סרטונים רבים של חיילים האוחזים בצגדיהם ליצית ושרים עם ישראל חי וקוראים תפילה לפני המלחמה שמע ישראל ועוד רבים ושריהם של חיילי כה"ל שאין אדם יכול לעמוד במחילתן

גמ' מעין חורבן הבית: משעה שעלו ישראל לארצם נתקיימה בהם גאולה אחרונה, עולמית וזא עליהם מהפיכה ויש הדורשים לגנאי ויש הדורשים לשבח ומהפיכה זו הביאה לשנאת חינוס וחורבן העם וחסד עשה עמנו ה' יתברך שהראנו מקלח מעשינו הרעים ורמו לנו על האורך באחדותנו. כי תלא למלחמה עוד זה מדבר והתחילה רוח חדשה צעם ישראל על צרית אחים אשר חלקו נופלים על קידוש השם ולימוד תורה גם הוא צמעלה לאשונה, אך במלחמת חובה כרוכין הם.

קישור לאתר גמרא פו פורי מאיר אביטן מש

פרק חרבות ברזל

מסכת חרבו דרבו 2

דף ח'

זכור לטוב בן גביר: מלאתי בגרסאות ישנות שכתבו לא זכור לטוב בן גביר ויש דורשים לשבח ויש דורשים לגנאי ותלוי בכנסת של מי נבחר ושמעתי שהוא שר השוטרים וכבר אמרו חכמים צמידה שאדם מודל כך מודלים לו .

אוהלי הסדר וראיה לדבר מלאתי שחזרי ש"ס התגייסו לכבד והם חזרו זהם וקבעו מצווה חסודה להיות איש ספרא וסייפא ותלמוד תורה עולה על כולן אך מעטין עשו כרבי שמעון וזכו לתורת אמת ולהם ניתן פטור מצבא אך כוב תלמידהון ותלמידי תלמידהון הלכו לאוהלי הסדר וילאו מהן גדולי תורה ונתחזרו יחד עם תלמידי ישיבות ההסדר ותקנו שרבי ערים ורבי ראשי חייבים להיות איש ספרא וסייפא וזכו לציאת משית.

כנגד ארבעה ערוצים וכבר זעק זעקה רב החייל עמית בונלל שגפל צלועת עזה ואמר יש לכם תחקירנים שכל היום עובדים צריך לחסל את העם מאוד ורליתי דבריו במחצרת הפנים לרבי מארק לוקרברג וכך אמר: "כשיסתיים הקידור איתי ועם המשפחה שלי אני מצקק מכס עם ישראל - תסגרו את הטלוויזיה. הם הורסים אותנו ערוצי החדשות. הערוצים יושצים ערצ ערצ וממלאים אותנו צרעל אחד נגד השני. הם לא תורמים לנו כלום" **קישור לאתר מאיר אצטון גמרא פורים משנים קודמות**

בגדיהם וקראו המקרא הזה וירשתה וישבת בה ושמרת לעשות. ואמרו ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצות חזרו ובאו להם לארץ ישראל ואמרו ספרא וסייפא ירדו כרוכים מן השמיים ונתגייסו לצבא הגנה לישראל והקימו אוהלי הסדר וכרכו לימודה של תורה עם צהצחות של חרבות: איבעיה והיכא רבי מכלוף בן דרעי? אמר רבי גנס אינו מחוזרי המלחמה ואין משגיחין בו: מבית מדרשה של יהדות התורה סברי אין בנינו מתגייסין אמר רבי יצחק גולדקנופף מנשיאה של אגודת ישראל, בנינו לא ימותו באוהל הצבא אלא מתים באוהלה של תורה וכבר אמרי ללמוד בישיבה קשה יותר מלהיות בחזית. תניא נמי משוח ישיבה בשעה שמדבר אל העם בלשון אישכנוז היה יושב מדבר ואומר: בקרבכם אל המלחמה ונגש ודבר אל העם 'שמע ישראל...אחיכם יוצאים למלחמה אבל אתם לא! אל ירד לבבכם מפני צו הגיוס אל תיראו מפני הקנס הפלילי, אל תחפזו מבתי הכלא, תורה מגנא ומצלא ודי ילחם לכם. ודיברו השוטרים ואמרו מי האיש אשר בנה בית מגמ"ח ילך וישוב לביתו מי האיש העובד בשחור ילך וישוב אל ביתו ומי האיש הרשום בישיבה ישוב לאומנותו. ועל זה זעק הנביא מלאכי

עוגות רחל ספרו לו רבותי שמי שהיה אוכל מן העוגות היה אומר מן הוא וטעמן כטעם המן ורבים נקהלו עליה לצקק מחכון העוגות ושמעתי שגם ראשי העורף של הצבא ציקשו מעם ישראל להכין לממ"ד עוגות רחל כדי שיהיה צעת לרה ואם יזואו מחבלים י יאכילו אותם צעוגות רחל **לפיד**, עיינתי רבות ולא מלאתי את שמו ולהיכן נעלם וצא לידי ספר כתוב צסם צפייסצוק של איש יהודי צסם לוקרברגי שהביא לעולם את ספר הפנים ורלה לעשות לזקה שזכרו טוב איש את רעהו צצחונת דורש שלום לכל איש צצקת החצרתית וילא מקלקל ורצים מעמי העולם כותבים צו את שטותיהם והגוייהם ואנשים שונים עושים לו לייק ורצים מכרו את נפשם אליו, וה' ישמרנו וילינו מחצרות צו ולא עלה צידי להצין את מהו לייק ונשארתי צצריך עיון וכן הרקת החצרתית של פייסצוק צו אדם חצרותא לשני אף שאינו יושב לידו ולא הצנתי כיצד היא רשת חצרתית ואנו נהגו בחצרותא חצרתית צו אדם מכיר את חצרהו כאשר רואהו פנים מול פנים ולא חי צמליאות וירטואלית ושם מלאתי כתוב

מלאכי: והשיב לב-אבות על-בנים וגלב בנים על-אבות שקדם באת המשיח יבוא אליהו ויאמר עולם הפוך קיימתם! ספרא וסייפא ירדו כרוכין והן נוהלין לעולם הבא ואין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן. ותשר דבורה: תבורך מנשים יעל, איבעיא להו ותשר דבורה והא שירת נשים? אלא שרה בפני חיילות ישראל. איתיביה תבורך מנשים רחל' והא כתיב 'תבורך מנשים יעל' ? אלא איכא בינייהו מעשה דסיסרא-יעל השקתה אותה חלב ובמלחמת חרבות ברזל משום מעשה גבורתה של רחל מאופקים שהאכילתם עוגות. היכי דמי ? באותה שבת בה נתקבצו בני בלייעל מן החמאס וצרו על ביתה של רחל והייתה משיחה עימם ומבלבלת אותן ומגישה להם ארוחה קפה ועוגות עד שבאו חיילי ישראל והרגום ובזכות תושייתה ניצלו חיה וחיי בעליה ומשום כך תקנו לאכול ביום השמיני עוגות רחל זכר לנס: תניא " זכור את אשר עשה לך עמלק" נשים חיבות במצוות זכור או אינן חיבות ? מאן דאמר אינן חיבות משום שנשים אינן מצוות להילחם, ומאן דאמר חיבות משום ששייכות למצוות המלחמה וצריכות לסייע לבני הילא. שמע מינא נשים פטורות משמיעת פרשת זכור אך חזי תיתי שמעת. רמי רבי הגר 'זכור את אשר עשה לך חמאס ביום השמיני של סוכות, לא תשכח מחה תמחה את זכר חמאס, ונשי דצה"ל נלחמו בקרבא! פשטא הרצי ואמר בדור הזה נשים חיבות. משום שנלחמו וכתוב 'רבות בנות עשו חיל' אל תקרי חיל אלא חייל **מתני'** " ישבו ראשי העם לממשלה מרחבת מלפדים עם ראשי החרדים, האחוד הלאמי והמחנה הממלכתי ובימינם לימינם ומימינם "גביר שמתינו לך ואת-כל-אחינו נתתי לו ... ולכה אפוא מה אעשה בני" (גנץ). כנגד ארבעה ערוצים דברו לוחמי ישראל: אחד עשר שאינו יודע לשאל ויש אומרים חציו לימין וחציו לשמאל, שתיים עשרה רבו לשמאל ומעוטו לימין, שלוש עשרה לשמאלו וארבע עשרה לימינו יצאה בת קול ואמרה שתקו!

דבריהם דברי הבל ורות, עמא בית ישראל יורדין ומנצחין **גמ'** ראשי העם: בשעת צרה זו נתכנסו ראשי העם לממשלה מאוחדת, קשיא היכא לפיד? ואמרי ראוי שישב עם כלל ישראל? אלא סבר רבי ביבי בהווה אין יושבין אלא בעתיד כדכתיב יש עתיד ללפיד והוא מחכה ומחכה ומתמהמה עד שיצא עשן. הן גביר שמתינו לך: אמרי זכור לטוב בן גביר שתיקן שלכל מי שידו אווזת בעקב ראוי לשאת אקדח והיו בודקין דופק באצבעו ויהבי אקדח וכן כתיב ושמתי לאבני אקדח לכל-גבולך. ויש שגיננו אותו על מעשה זה. ארבעה ערוצים: בשעה שיצאו חיילי ישראל מן הצבא וראו את הפילוג בעם בעקבות פטופטי הסרק של הערוצים יצאו רבנן ואמרי : אשרי מי שמברית עצמו מן הערוצים וכן כתיב הגואלנו מכף פל-הערוצים הא-ל הנפרע מהם ותקנו אין צופין ואין משגיחין בהם ואשרי המוציאם מביתו. עמד אליהו כל גני הערוצים וקרא "יען משח ה' אתי לבשר עניים שלחני לחבש לנשברי-לב לקרא לשבויים דרוך ולאסורים פקח-קוח" אמן!

שניה פעם שר צנ וראש ממסלה, אך מעט מלאתי עליו ומן